

Slovenski dom

Štev. 170

V Ljubljani, v soboto, 26. julija 1941-XIX

Leto VI.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana. Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Lubiana.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Nuovi colpi inflitti alla forza navale inglese

Le bombe italiane hanno affondato ancora 4 navi e 3 unità da guerra sono state danneggiate

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica in data di 25 luglio il seguente bollettino di guerra n. 415:

Il convoglio di 18 piroscafi e la numerosa scorta della reale marina britannica avventurata nel Mediterraneo centrale e già duramente colpiti dalle nostre forze aereo-navali sono stati sottoposti durante la giornata di ieri a reiterati attacchi della nostra aviazione.

Velivoli da bombardamento picchiati ed aerosiluranti con instancabile slancio hanno prima disperso quindi inseguito sino al limite dell'autonomia le superstiti unità inglesi che contavano sul frazionamento e sulle cattive con-

dizioni atmosferiche per sottrarsi all'offesa, dato che la propria flotta non era più in grado di assicurare loro una efficace protezione.

I bombardieri hanno sorpreso e centrato in pieno un piroscafo da 10 mila tonnellate che è affondato. Gli aerosiluranti hanno colpito e affondato altri grossi bastimenti cioè un piroscafo da 12 mila tonnellate ed una petroliera da 15 mila tonnellate; anche 1 incrociatore che si dirigeva per rientrare a Gibilterra è stato raggiunto e silurato dai nostri velivoli; altra unità da guerra di grande tonnellaggio è stata colpita con bombe da 500 chili.

Da successive notizie risulta che nella giornata del 23 anche una nave portaerei è stata

danneggiata dai nostri bombardieri e che uno dei piroscafi colpiti è affondato. Gli apparecchi perduti dal nemico sono saliti da 7 ad 8, i nostri da 3 a 5.

Si sono distinti nelle azioni di siluramento gli equipaggi al comando degli ufficiali piloti: Cap. Poioli, ten. Rivoli, ten. Di Bella e i reparti da bombardamento in picchiata comandati dai capitani Zucconi e Rizzi.

Nell'Africa settentrionale reparti nemici avvicinati ad un nostro caposaldo sul fronte di Tobruk sono stati respinti con perdite.

Nell'Africa orientale attività di artiglierie nei settori di Uolchelit e di Culquabert.

Novi udarci, prizadejani angleški mornarici

Italijanske bombe so potopile še štiri parnike, tri vojne ladje pa poškodovale

Glavni stan Italijanskih Oboroženih Sil objavlja:

Ladijski spreved, ki ga je tvorilo 18 parnikov v spremstvu angleške kr. vojne mornarice in ki se je v srednjem delu Sredozemskega morja moral izpostaviti hudim udarcem naših letalskih in pomorskih sil, je bil v teku večerajšnjega dne ponovno napaden od našega letalstva. Bombniki, strmoglavci in letalski torpedniki so z neprestanimi napadi naprej razpršili, nato pa do skrajnih meja zasledovali tiste angleške enote, ki so še preostale ter so računale na svojo razdeljenost in na slabe vremenske razmere, da bi se izognile napadu, ker jim lastno brodogrje ni moglo več zagotoviti zadostnega varstva.

Bombniki so presenetili in v celoti zadeli parnik z 10.000 tonami in ga potopili. Torpedna letala so zadela in potopila dve drugi veliki ladji, in sicer nekaj parnik z 12.000 tonami in petrolejsko ladjo s 15.000 tonami. Tudi neka križarka, ki se je hitro umikala proti Gibraltarju, je bila dosežena po naših letalih in jo je zadela zračni torpedo.

Neka druga vojna ladja velike toneže je bila zadeta od bombe, ki je tehtala 500 kg.

Iz dodatnih poročil se vidi, da je 23. julija bila poškodovana tudi ena letalonosilka, poškodovani pa so jo naši bombniki, en parnik pa je bil še zadet in potopljen.

Število uničenih angleških letal se je od

sedem dvignilo na osem, naše letalske izgube pa od tri na pet.

Pri torpediranju sovražnih ladij so se odlikovale posadke pod poveljstvom častnikov pilotov:

kapitan Moioi, poročnik Rivoli, poročnik Di Bella, Bombnikom in strmoglavcem pa sta

poveljevala kapitana Zucconi in Rizzi.

Severna Afrika: Sovražni oddelki, ki so se blizili naši postojanki na bojišču pri Tobruku, so bili odbiti in so imeli izgube.

Vzhodna Afrika: Delovanje topništva v odseku pri Uolchelit in Culquabert (Gondar).

Pomen bitke v Siciliskem prelivu

Rim, 26. julija. s. Zmagovite letalske in pomorske akcije, ki so se odigrale v dnevi od 23. na 24. julija v srednjem Sredozemskem morju, so se končale s ponovnim poskusom angleških sil, da bi prepeljali ljudi in vojna sredstva z zahodnega dela Sredozemskega morja na vzhodni del. Kakor poprej, tako je tudi sedaj sovražnik v Siciliskem prelivu drago plačal svojo prevoznino. Sovražnikov poskus je popolnoma spodletel. Jasno je, da imajo Angleži mnoge težave, da bi okrepili svoje postojanke, zakaj tudi v Siciliskem prelivu se letalske sile Osi močno udeležujejo in hromijo pomorske postojanke sovražnikov. Zadnji dogodki dokazujejo, kako velikansko strateško in taktično premišljeno imajo lahko letala ter manjše in hitre pomorske enote nad velikimi pomorskimi enotami sovražnikov. Sovražnik je moral namreč takoj razpršiti svoje sile in tako izpostaviti našim napadom posamezne ladje. Zato so nekatere od njih, zlasti trgovske ladje, utrpeli hude izgube. Razpršene so

vražnikove sile so naša letala zasledovala in napadala še naslednji dan. Le zaradi noči in megle je nekatere ladjam uspelo, da so se rešile.

Naša ogledniška letala so po končanem boju na vzhodnem Sredozemlju natančno pregledala uspehe, ki so jih naši bombniki in torpedna letala dosegla proti britanskim mornarici. Zaradi naglice, s katero se je odigrala vsa velika bitka, so nastale v poročilih pomote, ki podajajo manjše izgube sovražnikov, kakor so v resnici. Ogledniški poleti so podali te dokazane uspehe: Letalonosilka, ki so jo naša letala napadla, je utrpela večjo škodo. Hud napad treh torpednih letal na sovražnikovo brodogrje je prinesel ne eno, marveč tri zmage. Poleg tega je eno naše letalo s torpedom zadelo križarko tipa »Liverpool« in jo poškodovalo ob levem boku. Po napadih 23. t. m. se je velika skupina sovražnih ladij razkropila in se razdelila na manjše enote, da bi tako nudila manjšo tarčo našim letalom. Nekatere teh manjših enot so nadaljevale pot proti vzhodu, druge pa so se spet vrnile. Predvčerajšnjim ob zori so naša letala zasledovala enote, ki so plule proti Gibraltarju in jih popoldne istega dne napadla. Tako je eno naše letalo s torpedom zadelo 10.000 tonsko ladjo. Blizu Alžirije, med Bono in Philippeville, so letala potopila petrolejsko ladjo s 15 tisoč tonami.

Nadalje so naša ogledniška letala odkrila manjšo enoto med Pelagijem in Pantellerijo. Tudi nad to skupino so se naša torpedna letala za-

Japonska vojska in mornarica zasedata francosko Indokino

Amerika in Anglija grozita Japonski s protiukrepi

Rim, 26. julija. s. V spodnji zbornici je večeraj angleški zunanji minister Eden izjavil, da so v teku pogajanja med francosko in japonsko vlado za japonsko zasedbo pomorskih in letalskih oporišč v srednji Indokini. Minister Eden je rekel, da opazuje angleška vlada to dogajanje z vso pozornostjo in da smatra zasedbo za napad, ki ga je Japonska sprožila kot zaveznica Osi. Dejstvo, da je ta zasedba dobila svoje potrdilo od vlade v Vichyju, pa po Edenovi izjavi ne zmanjšuje teže dogodka. Angleški zunanji minister je pristavil, da smatra angleška vlada zasedbo Indokine kot resno ogrožanje ozemlja in koristi, ki jih ima na Daljnem Vzhodu Anglija in katere misli vlada v temnem stiku z vladama Združenih držav in holandske Indije tudi braniti. Eden je svojo izjavo zaključil s pripombo, da bo angleška vlada v kratkem objavila vrsto ukrepov, s katerimi bo odgovorila na te dogodke v francoski Indokini.

Stockholm, 26. julija. r. Roosevelt je izdal ukrep, v katerem bodo vsi japonski krediti v Združenih državah zamrznjeni. V tem odloku je obseženih mnogo točk, ki prepovedujejo sleherno trgovsko in finančno transakcijo z Japonsko in določajo zelo ostre kazni za prekršitve. Ta ukrep stopi v veljavo z današnjim dnem.

Prav tako so zamrznili japonski krediti in zaseženo imetje v Britanskem imperiju počenši danes.

Tokio, 26. julija. s. Predsednik vlade Kono je večeraj predsedoval seji ministrskega sveta. Zunanji minister admiral Tojoda je podal obširno poročilo o mednarodnem položaju. Pred vladno sejo pa je imel načelnik glavnega generalnega stana general Okamoto dolg razgovor s predsednikom vlade o vojaških dogodkih zadnjih dni.

Bangkok, 26. julija. s. Pomorske oblasti zvezne države Malezije so sporočile plovnenemu uradu Siamu, da je prepovedano pristajanje trgovskih ladij ponoči vzdolž Jahora, Pakanga, Trengana in Kelandama, ki vsi leže nasproti francoski Indokini.

Tokio, 26. julija. s. Kakor pravijo zanesljiva poročila iz Cungkinga, je maršal Čangkašek s pospešeno naglico začel presnavljati svoje letalstvo s podporo ameriških Združenih držav, ki so v Cungking poslale generale Claggett, poveljnika ameriškega letalstva na Filipinih. V Cungking je prispelo tudi več ameriških letal in velika količina vojnega materiala iz Združenih držav. Razen tega so z letali prileteli tudi številni severnoameriški letalski tehniki.

Tokio, 26. julija. s. Poročila iz Taiuana pravijo, da so komunistične kitajske čete začele nastopati proti rednim četam maršala Čangkašeka. Ta državljanska vojna na Kitajskem se je sprožila zaradi neopopravljivih nasprotij med obema vrstama vojske, po drugi strani pa so komunistične čete odpovedale maršalu pokorščino in se nočejo več boriti proti japonskim silam v severni Kitajski.

Hudi boji na ruskem bojišču

Sovjetska vlada noče proglasiti Moskve za odprto mesto - Vsak dan več ruskih ujetnikov

Hitlerjev glavni stan, 25. julija. Ip. Vrhovno poveljstvo nemške vojske objavlja:

Bitka na vzhodu se na vsem bojišču med deloma hudimi boji po načrtu nadaljuje. Dnevno je zajetih mnogo ujetnikov in zaplenjenega mnogo vojnega gradiva.

Posamezna bojna letala so ponoči bombardirala vojaške naprave v vzhodnem delu Moskve in severno od Kramlja.

Rim, 26. julija. s. Posebni dopisnik agencije Stefani poroča, da se napredovanje nemških in romunskih čet onstran Dnjestra vrši navzlec srditem ruskemu odporu. Zavezniki čete so že okrog 100 km globoko na ukrajinskem ozemlju. Zavezniki so dosegli tudi mesto Balta, bivše glavno mesto sovjetske moldavske republike, ter ga zasedli s krasno akcijo in pogladi sovjetje v beg.

Berlin, 26. julija. s. 24. julija se je nadaljevalo uničevanje sovjetskih oddelkov, ki so bili obkoljeni zraven Mogileva. Do pozne ure tega dne so Nemci ugotovili 10.000 ruskih ujetnikov. Število padlih Rusov pa je mnogo večje kot število ujetnikov. Razen tega so Nemci zajeli tudi 100 topov in veliko število streliva ter mnogo vojnega materiala vseh vrst.

Berlin, 26. julija. s. Sovjetsko letalstvo je predvčerajšnjim izgubilo 92 letal, od katerih jih je bilo 62 zbitih v letalskih spopadih, 30 pa razbitih na tleh. 8 nemških letal se ni vrnilo na svoja oporišča. Med nemškim letalskim napadom na pristanišče Kerson na izlivu Dnjeptra je bila potopljena velika 10.000 tonska sovjetska prevoznika ladja, neka druga 8000 tonska ladja pa težko poškodovana. Nemška bombna letala so v četrtek napadla pristanišče v Odesi ter zmetala bombe na pristaniške naprave, kjer so zanele več požarov in povzročile hudo opustošenje. Protiletalska križarka, ki je bila v pristanišču zasidrana, je bila od več bomb zadeta, več trgovskih ladij pa je bilo poškodovanih. Na morju pri Murmanskju so nemška letala težko poškodovala več sovjetskih trgovskih ladij v skupni tonazi 10.000 ton. Nemško letalstvo je nadaljevalo z napadi na železniška križišča in na umikajoče sovjetske čete vzhodno od Smolenska.

Berlin, 26. julija. s. V sredo je neki nemški torpedni lovec potopil v Barentskem morju neko sovjetsko podmornico.

Berlin, 26. julija. s. 24. julija so Nemci pri Nevelu zajeli nove tisoče Rusov. Do večera jih je bilo že okrog 20.000. Zajeti boljševiki se poskušajo, preden so ujeti, znebiti svojih političnih komisarjev.

Berlin, 26. julija. s. Berlinski časopisi objavljajo sporočilo, ki ga je v četrtek podal radio Moskva in v katerem je bilo rečeno, da

sovjetska vlada nima namena proglasiti Moskve za odprto mesto, pač pa bodo svojo prestolnico Sovjeti branili do zadnjega kamna. Listi pravijo, da se je s tem Stalin odločil prepustiti težki usodi 4 milijone ljudi.

Helsinki, 26. julija. s. Poročila, ki prihajajo iz severnega dela vzhodnega bojišča, pravijo, da se severni del Estonije še nahaja v rokah Sovjetov, vendar so njihove postojanke nevarne. Ti sovjetski oddelki so izgubili zvezo s četami pri Leningradu, po drugi strani pa se morajo boriti tudi z upornim prebivalstvom. Sovjeti so v Tallinu objavili razglas, s katerim ukazujejo prebivalstvu, naj pobežne v gozdove okoli mesta, obenem pa naj se javi vojaškim oblastem. Za vsak pobež groze oblasti s smrtjo.

Stockholm, 26. julija. s. Sovjetske oblasti v Letoniji so izvajale naprej izdelani načrt za izselitev vsega civilnega prebivalstva iz Letonije tako dolgo, dokler niso nastopile nepremagljive prevozne ovire. Sovjetski oblastniki so sredi noči pobirali prebivalce vseh starosti in obeh spolov ter jih natlačili na vlake. Ko pa ljudje že več niso mogli prevažati, so jih začeli v množicah moriti. Pri tem zločinu so imeli letonski Judje glavni delež.

Predsednik portugalske republike na Azorih

Obisk naj potrdi voljo Portugalske, da te prevažne strateške točke ne bo prepustila Ameriki

Berlin, 26. julija. s. »Diplomatsko-politična korespondenca« se bavi s potovanjem portugalskega predsednika republike generala Carmona na Azore in pravi, da ima to potovanje namen pokazati, da vlada med prebivalstvom materinske zemlje in med prebivalstvom otokov popolno soglasje in edinstvo, zlasti pa v tej uri, ko se na obzorju pojavljajo temne grožnje na račun ozemeljske nedotakljivosti portugalskih posestev. Bojažen Portugalcev v tem pogledu ni neupravičena. Poželenje, ki sta ga Anglija in Amerika nedavno kazali do tujih ozemelj, je takšno, da prav gotovo povzroča skrb tudi Portugalcem, kajti tujaroka utegne v kratkem hlastniti po Azorih. List pri tem omenja številna dejanja, ki sta jih že zagrešili Anglija in Združene države v zadnjem stoletju, da bi si utrdili svoja strateška oporišča na svetu. Dalje pravi, da je že znamenita odstopitev 50 rusilev Angliji pokazala, kam stremi ameriški pohlep, kajti Amerika je stopila na isto pot požrešnosti, po kateri je hodila že stara Anglija.

Predsednik Roosevelt je sam izjavil, da bo treba za izvedbo ameriške imperialistične politike najti oporišča v Španiji, Franciji in na Portugalskem, potem pa tudi na Irskem in v Libeniji. To je torej prava grožnja, naperjena proti zahodnim evropskim državam in zato je vsa vznemirjenost, ki se je pojavila na Portugalskem, popolnoma upravičena. Po drugi strani, piše dalje nemški list, so Združene države začele tudi v Južni Ameriki pod krinko, da nemška peta kolona grozi obstoj južnoameriških držav, z živahnim delovanjem, da bi položile temeljne kamne za svojo svetovno nadoblast. Znano je tudi, da je Roosevelt odločno pozdravil sleherno napadalno dejanje, ki naj bi pomagalo rešiti Anglijo, pozdravil pa je tudi zvezo Velike Britanije z Rusijo, seveda vse iz takimiimenovanih strateških razlogov za rešitev prijateljice Anglije. Zato je treba na vsak način pozdraviti nastop Japonske v Indokini, kajti ta francoska kolonija bi kmalu poslala prav takšno žrtev, kakor je postala že Siria.

Žalostni konec šolskega izleta v hribe

Skladi ledu pokopali pod seboj enajst dijakov

Iz Berna poročajo, da se je predvčeršnjim pripetila v francoskih Alpah nad Rodanom strahovita nesreča, ki je zahtevala življenje enajstih dijakov s tehnične šole v Neufchatelu v Franciji.

47 dijakov se je pod vodstvom svojih treh profesorjev podalo na šolski izlet na tako imenovani Rodanov ledenik. Ob pol treh popoldne so bili udeleženci tega izleta v neposredni bližini omenjenega ledenika. Nenadno se je odtrgal ogromen sklad ledu in pokopal pod seboj enajst dijakov.

Vojaštvo, ki je zaposleno v teh krajih, je takoj začelo z reševalnimi deli. Ob štirih, torej že čez poldrugo uro po nesreči, so že našli dva mrtva dijaka, sedem drugih pa rešili.

Reševanje pa so morali prekiniti, ker nad krajem, kjer se je pripetila ta huda nesreča, še vedno vise veliki ledeni skladi in groze, da vsak trenutek zgrme v dolino in pokopljejo pod seboj nove žrtve. Kljub tej nevarnosti pa so potem z reševanjem le nadaljevali. Po zadnjih poročilih samo še trupel dveh dijakov niso našli.

Ali padalec v zraku lahko tudi sam krmari?

Če se znajde v sovražnem ognju, potegne za vrvice na obeh straneh, da hitreje pada

Gotovo je že marsikdo pomislil na to, kako se le morejo padalci spustiti z letala s tolikšno natančnostjo točno na določeno mesto, saj vendar zrak ni vedno miren in dostikrat piha celo močan veter, ki pač lahko padalca s padalom vred zanesse daleč proč od kraja, kamor bi se moral spustiti.

Iz tega se je rodilo vprašanje, če niso morda padalci sami zmožni po mili volji uravnavati na kak poseben način svoj padec. Z gotovostjo lahko rečeno, da takšnega »tajnega načina« ni. Toda izurjeni padalec kljub temu lahko vsaj do gotove meje vodi po svoji volji padalo, na katerem visi. Če hoče padati bolj proti desni, to doseže že,

če potegne za vrvice na desni strani, tako da se desna stran padala nagne. Če pa potegne za vrvice na levi strani in na ta način zmanjša površino razpetega padala, ga padalo začne zanašati proti levi.

Kaj pa se zgodi, če padalec potegne za vrvice na obeh straneh hkrati? S tem lahko doseže, da začne hitreje padati. Takšno manevriranje je zlasti priporočljivo tedaj, kadar se padalec znajde nenadno v sovražnikovem svinčenem ognju.

Tudi pristajanje samo ni tako enostavna stvar. Kadar ni vetra, prileti padalec na tla približno s takšno silo, kakor če bi skočil s strehe avtomobila, ki vozi s hitrostjo 25 km na uro.

njegov tovariš od onstran Sredozemskega morja, z vročega Maroka.

Tudi Judje v Alžiru morajo oddati orožje

Kakor poročajo iz Tangerja, da je bil izdan odlok, po katerem morajo vsi judje tudi v Alžiru oddati orožje in strelivo, ki ga imajo, policiji.

Letošnji pridelek vina v Franciji

Zastopniki skupne francoske vinogradiške organizacije pravijo, da bo letošnji pridelek vina na Francoskem še dosti dober. Računajo, da bo tam letos približno 70 milijonov hl novega vina. V zvezi s tem so tudi povedali, da bodo le tri odstotke letošnjega pridelka odposlali v Nemčijo.

Vrhnjski župan Nace Hren se bo srečal jutri pod Sv. Trojico z Abrahamom. Mojster Gaspari je mnenja, da mu bo kakšen brhek angelček za to slovesnost ponudil tudi majolico vipavca.

Na isti rastlini krompir in paradižniki

Po dolgem prizadevanju in poskusih s cepitvijo raznih rastlin se je nekemu kmetu iz Georgije v Združenih ameriških državah — kakor pravi neko poročilo iz Züricha — posrečilo vzgojiti kaj čudno novo rastlino, rastlino vprav kakor nalašč za sedanje hude čase. Ime ji je dal »stopat«, ki ga je sestavil iz angleških besed za krompir in paradižnik. In res je to takšna rastlina, ki njen podzemski del rodi krompir, na steblih zunaj pa rastejo paradižniki.

Življenje v »črnem« Kamerunu

Kamerunci se zavarujejo pred novimi davki na ta način, da se zatečejo v goščavo

V listu »Der neue Tag« opisuje Eva Mac Leam življenje v Kamerunu nekako takole:

Ali nam morda »črna nevarnost«? To vprašanje sem si zastavil, ko sem hodil po kamerunskih trgih in si ogledoval neskončne vrste blebetavih mož in žena, ali kadar sem jih gledal pred kočami, oziroma na delu v njihovih polomljenih nasadih.

Afrika je neizmerno velika in težko si je predstaviti vsa naspotja, ki jih tu srečaš. Vsak del ima čisto svoje življenjske pogoje in vprašanja: Kar je prav in dobro za enega, je do cela odveč drugemu. Zato ni važno, misliti na črno nevarnost kot ljudsko gibanje, ki bi moglo nekega dne zajeti vso Afriko. Prav tako je drugo vprašanje, kako se bo črni delavec industrializiranega juga ali radikalni črnc vztrajal pri afriških obrežjih kdaj zadržal. Vendar je nemogoče misliti na kak afriški splošni upor. Samo v kamerunskih pragozdovih živi nekako 200 različnih plemen. Od teh ima vsak svoj jezik, šege in svojo vero. Občutek skupnosti za domaćina ne seže preko meja njegovega plemena. 30 km onstran teh meja je zanj nova in zato sovražna dežela. Sicer pa so Kamerunci prav sposobni ljudje, le enega jim manjka — močnega vodstva.

Afriški popotniki so nedavno skovali novo geslo: »Skozi Afriko lahko greš s popotno palico. Toda na takem sprehodu bi mi bil vendar še ljubši samokres v žepu, toda za Kamerun to geslo res velja. A te razmere še niso preveč stare. Še iz leta 1911 imamo izpričano poročilo, da so nekega belca — Nemca po rodu — v gozdu požrli. Še po svetovni vojni so bili boji med domačimi plemeni na dnevnem redu, zlasti gverilske vojne, ki jih je omogočala neprodna goščava. O tem nam zgovorno pričča hiša nepozabnega kolonialnega borca, stotnika Dominica v Jaundeju, ki so mi jo nekoč nekega dne pokazali. To je kar imenitna hiša z dobrim ostrešjem in krasnim tropiskim vrtom, okrog in okrog pa vidiš utrjen zid s strelnicami. Takoj slutiš, kako težko je bilo tedaj v Kamerunu, ko so se morali boriti za temeljno podlago vsakega gospodarskega razvoja za mir in red.

Naslednji dan je prinesel presenetljiv dogodek. Dopoldne tega dne smo naleteli na avtomobil, ki je pokvarjen stal ob cesti. Ustavili smo se in ponujali svojo pomoč ter tako prišli

Ogromen požar v Egiptu

Zgorelo je 150 hiš in na tisoče glav živine

Iz Egipta je prispela žalostna novica, da je v Tayebi izbruhnil ogromen požar, ki je zajel in popolnoma uničil 150 hiš z vsemi živalskimi shrambami vred, obenem pa prizadejal velikansko škodo tudi po tamkajšnjem obdelanem polju. Ogenj je zahteval nekaj človeških žrtev, več ljudi pa je dobilo hude poškodbe. Zgorelo je dalje še na tisoče glav živine. Požar je divjal s takšno silovitostjo in zajel tolikšen obseg, da so ga šele po dveh dneh z največjo težavo pogasili, ali ponekod vsaj omejili. Egiptovsko notranje ministrstvo je poslalo na kraj požara posebno komisijo, naj uvede preiskavo, kajti pravijo, da je nekdo nalašč zažgal iz maščevanja.

Ukradel je 40.000 cigaret — iz ljubezni do kadilcev

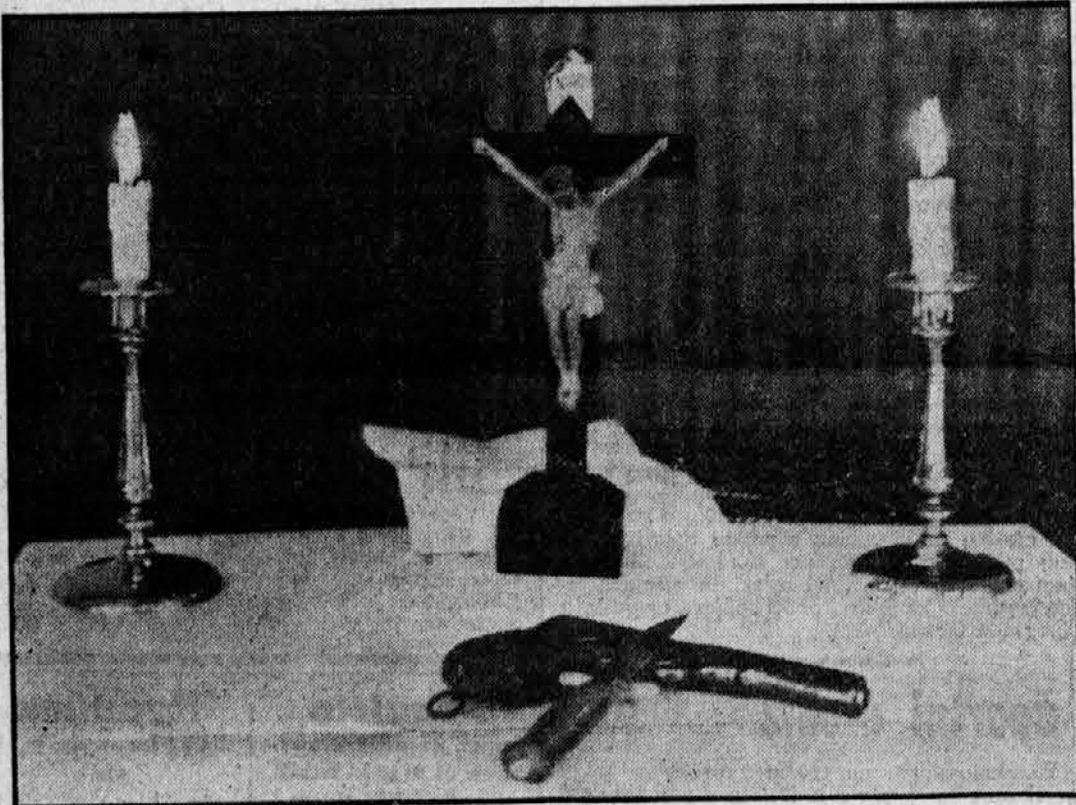
Zaradi pomanjkanja tobaka, s čigar preskrbo ima Danska težave, je bilo sklenjeno prepovedati za ves čas, dokler bo trajala vojna, prodajati na Danskem cigare in cigarete mladeničem, ki še niso stari 18 let, za ostalo prebivalstvo pa prodajo racinirati. Zaradi te omejitve je nek »mladoletnik« izropal neko trgovino s tobakom ter pobasal kar 40.000 cigaret, ki jih je potem prodajal mladim ljudem v Kodanju. Ni dosti manjkalo, pa bi se mu bilo to tudi do kraja posrečilo. Imel pa je smolo, da je zadnji ostanek svoje nakradene zaloge prodal vprav nekemu tajnemu policistu. Tatu so seveda nato hitro našli in ga zaprli. Pri zaslišanju je vztrajal pri trditvi, da ni stopil z zakonom prav nič v navzkrižje, češ da je cigarete pobral iz trgovine iz človekoljubnega namena, iz ljubezni do kadilcev...

»Rdeči petelin« poje tudi v Francoskem Maroku

»Il Gazzettino« prinaša iz Tangerja kratko poročilo, v katerem govori o ogromnih požarih, ki so izbruhnili v francoskem Maroku. Takole piše:

»V Port Lyateu v francoskem Maroku se je vnel kup slame in se je ogenj začel širiti dalje. Uničil je nad 500 hektarov gozdov in drugih nasadov. Dosegel je tudi nekaj velikih kmetij. Drug požar je nastal in se razširil v bližini Casablance ter uničil 400 hektarov polja, kjer je rasla pšenica in živinska krma. Tudi po nekaterih drugih pokrajinah francoskega Maroka so te dni izbruhnili večji požari.«

Včeraj smo poročali o »rdečem petelinu«, ki je te dni zaradi hude vročine začel peti po Španiji. Zdaj slišimo, da mu je začel odgovarjati, najbrž tudi zaradi tega, ker mu ni vseh prehuda vročina,

I simboli della nuova Croazia. Gli ustasci croati hanno giurato sulla croce, la rivoltella ed il pugnale. (La foto è presa dal settimanale italiano »Tempo«, che ha una serie di caratteristiche foto dalla nuova Croazia di Pavelić).

Simboli nove Hrvške. Na križ, samokres in bodalo so prisegali in prisegajo hrvaški ustaši. (Slika je posneta po znanem italijanskem tedniku »Tempo«, ki prinaša zbirko značilnih fotografij iz nove Paveličeve Hrvške.)

G. L. Bonelli:

Črni križar

Zgodovinski roman

»Slavljen bodi Alah, mogočni, usmiljeni in ti njegov pogumni branitelj!« je vzklil Omar in se z desnico dotaknil čela.

»Wa aleyk es Salam, Omar! mir s teboj!« je odvrnil Nur-el-Din. »Kakšne novice prinašaš?«

»Neverniki so se izkrcali nekaj ur hoda od našega taborišča in brez dvoma bodo skušali doseči armado, ki se je utaborila v bližini Antiohije!«

»Ali so ti neverniki podobni krokarjem, da se morajo zbirati v tako velikem številu okoli starih zidov naših mest? ... Koliko jih je, Omar?«

»Ne več kakor tisoč, moj gospod.«

Mladenič se je okrenil proti Nur-el-Dinu, ki je zamišljeno gledal dim, ki se je dvigal iznad njegove skodelice.

»Ali bomo dopustili, da bodo ti psi odšli renčati pod obzidje El-Kudsa?«

Starec je prodrljivo pogledal vse tri može, ki so stali pred njim in se le pomenljivo nasmehnil.

»Ali je morda že poginil damaščanski lev, da bi bilo šakalom dovoljeno, da zasedejo njegovo deželo? Pri Alahovi slavi! Mišlim, da bo prihodnjo noč luna osvetljevala veliko število trupel s svojimi srebrnimi žarkii.«

Oči navzočih so se zablišnile v krvočelnem veselju. Mladenič si je popravil burnus in se priklonil starcu.

»Čez dve uri bodo ljudje pripravljeni. Imaš še kakšno željo?«

Stari emir je počasi izpraznil skodelico in ne da bi pogledal navzgor, dejal:

»Pisano je: Morje bo pokrilo trupla skrunilcev božje dežele!«

Medtem so se križarji utaborili na morskem obrežju. Vojni svet je izbral kot najvišjega poveljnika Marka Orseniga, starega in izkušnega vojščaka.

Bilo je že znano, da so prišli na pomoč poglavarju Palestine sultan iz Alepa in Damaska, emirji iz Cezareje in Jerapolisa z najmanj dvajset tisoč konjeniki. Bilo je treba torej doseči armado Gotfrida Bujonskega, ne da bi naleteli na Saracene.

Marko Orseniški je pogledal črtež, ki ga je imel pred seboj in se po kratkem odmoru okrenil k vitezu, ki so bili zbrani okoli njega in jim dejal:

»Potrebujem četico pogumnih ljudi, ki naj bi šli preiskat cesto, ki vodi v Antiohijo. Kdo izmed vas, gospodje, hoče prevzeti to čast in obenem to odgovornost? Ne pozabite, da smo na ozemlju, kjer se za vsakim gričem, za vsakim ovinkom skriva nevarnost in da je življenje nas vseh odvisno od previdnosti in spretnosti tistih, ki bodo šli pred nami.«

Še preden je utihnil, je stopil Hugo naprej in dejal:

»Če mi dovolite, gospod Marko, prevzamem s svojimi ljudmi to častno nalogo.«

Stari poveljnik je smehljaje se prikimal.

»Vam torej, Ivrejski vitez, poverjam vodstvo predstraže. Kdaj nameravate odriniti?«

»Takoj!«

»Bog naj vas čuva, vitez! Odrinite torej, a ostanite z nami v zvezi po slih. Sledili vam bomo, kakor hitro nam bo mogoče.«

Kmalu nato je Hugo zapustil s svojimi ljudmi taborišče. V naglem diru so krenili proti gričem, ki so obdajali taborišče križarjev in prav kmalu izginili iz vida.

Nekaj časa je mala četica jezdila po ozki dolini, kjer so tu pa tam ležale ogromne skale, nato pa se je povzpela na griče, kjer se je nekaj rastlinstva trudilo, da bi omililo puščavski izraz okolice. Prav kmalu pa so dosegli pusto ravnino, ki je segala v nedogledno daljavo. Na levi se je siva valovita črta gričev izgubljala onkraj temnega gorovja, ki se je dvigalo v razdalji ene milje od kraja, kjer je za hip postala četica. Na desni pa ...

Hugo je pozorno motril neko točko, kjer se je sredi gostega prahu, ki se je leno dvigal v zrak, za hip nekaj zabliškalo. Tudi njegovi ljudje so opazili nekaj nenavadnega. Andrej je z roko

nad očmi nekaj časa strmel v daljavo, nato pa je vzklilnil:

»Gromska strela! Če to niso konjeniki, ki prihajajo proti nam ...«

»Tudi jaz mislim tako, Andrej. Na tla! Odvedite konje do vznožja griča in počakajte tam. Midva z Andrejem ostaneva tukaj, da vidiva, kam krenejo konjeniki.«

Četica je nemudoma izvršila poveljnikov ukaz. Hugo in Andrej sta izročila svoja konja tovarišem in se skrila za neko skalo. Oblak prahu se je vedno bolj blizil in čez kakšne četrt ure sta opazovalca zagledala skupno kakih trideset arabskih konjenikov v popolni bojni opreml.

»Gotovo je to predstraža,« je dejal Hugo.

»Mislite?«

»Brez vsakega dvomeja tako. Če bi bili namenjeni v Antiohijo, bi krenili v drugo smer. Prepričan sem, da so neverniki, opazili naš prihod in da bo tej predstraži sledila večja armada, ki namerava napasti one, ki so ostali na obrežju.«

»Bog daj, da bi naša domneva ne bila resnična, kajti naši ljudje bi se znašli v zelo neprijetnem položaju. Morali bi se boriti na zelo ozkem prostoru in za hrbtom našo morje, kar bo njihov položaj le še otežkočalo.«

»Pridibiti moramo na času in nemudoma poslati sla Marku Orsenigu. Mi bomo pa med tem časom skušali opraviti s temi gospodi. Pojdiva Andrej!«

Nemudoma sta odšla k svojim tovarišem. Čez nekaj trenutkov je že sel drvel proti morju. Četica pa je znova zajahala konje in se usmerila proti griču, odkoder bi z večjo lahkoto planila na sovražnika.

Arabski so se kmalu približali in križarji so sprejeli njihov prihod z divjim krikom.

»V boj za križ, ki čuva nad nami!« je vzklilni Hugo, izdrli meč in zdrvel po pobočju.

Krik iz dvajsetih grl se je združil z njegovim in dvajset mečev se je zabliškalo v soncu. Četica se je v divjem diru zakačila proti presenečenemu sovražniku. Napad je bil tako silen, da se Arabci niso utegnili postaviti se v bran. Križarji so pretrgali njihove vrste in pomandrali pod seboj vse, kar jim je bilo na poti.